

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૨.

આવણુ.

પુસ્તક ૪૩ રૂ.

વિકલ્પ સં. ૨૦૦૧.

:: ધ. સ. ૧૯૪૫ ચ્યાગસ્ટ ::

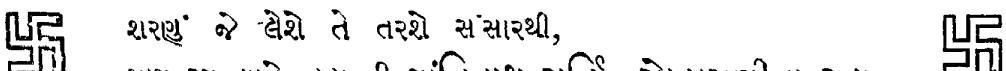
આંક ૧ લેખ.

શ્રી શાંતિનાથનું સ્તવન.

(રાગ: મીડા લાગ્યા છે મને આજના ઉલગરા)

શ્રી શાંતિનાથકેરી, મૂર્તિ સોહાનતી-
અષ્ટોને પૂર્ણ સુખ આપતી-શાંતિનાથ મૂર્તિ સોહામણી ॥ ૧ ॥
નયનોમાં નૂર છે ને શાંતિ મહાઓર છે,
દુઃખીયાંના દુઃખ મહા કાપતી,-શાંતિનાથ મૂર્તિ સોહામણી ॥ ૨ ॥
શરણં ને લેશે તે તરણે સંસારથી,
પાપ દ્વય હૃદને હડાવતી-શાંતિનાથ મૂર્તિ સોહામણી ॥ ૩ ॥
ઉરની શુહાની માંદ્ય માયાનો અંધકાર,
પૂન્ય, તપ, તેજથી પ્રકાશતી-શાંતિનાથ મૂર્તિ સોહામણી ॥ ૪ ॥
શાનના ઉધાનમાં, સામ્યકાવ લાવતી,
શાંતિસુખ-વર્ષા વર્ષાવતી, શાંતિનાથ મૂર્તિ સોહામણી ॥ ૫ ॥
લક્ષ્મીસાગર પ્રબુ મૂર્તિ પ્રતાપથી,
જીવનદ્વય નૈકાને તારતી-શાંતિનાથ મૂર્તિ સોહામણી ॥ ૬ ॥
રચયિતા-મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ-અમદાવાદ

१०८ नूतन वर्षाभिनंदन.

नूतन वर्ष प्रवेशतां, प्रथमे कर्णं प्रणुभः;
जयं किनेन्द्रं जयजयं प्रलु, महाभेक्षतुं धाम.
पैष्ठिकं ०९६६ वा घटनो, प्रमुखजी ने सम्यं
सेकेटरीओ सहु, आप्यो लाभ अवलम्ब्य.
अे सौना सुज अंतरे, भानीने उपकार;
ब्रैंतालीसमा वर्षमां, धृव्यं जयजयकार.

१

२

३

दर्शित छ.

अे पत्र ! पुनित प्रकाश, ०९६६ वाचकोने वांटने,
संज्ञनताथा कर-कुभगमां, भूषण अनी आनंदने;
परमात्मनुं मंगलस्मरण, ए श्रेष्ठ स्वर्गीय स्वाद छे,
आ वर्ष ब्रैंतालीशमे, अंतरथी आशीर्वाद छे.
सुध-हुःभत्था लंडार कै, धृव्यर नथी जरी राखतो,
कर्मानुसारे सुध-हुःप्पोना, स्वाद प्राणी चाखतो;
“सत्कर्म” ने “सद्कर्म” सेवा, ए ज निर्मण नाह छे,
आ वर्ष ब्रैंतालीशमे, अंतरथी आशीर्वाद छे.
पुण्योवडे शुक्स संस्कृति, ने पापथी छे विकृति,
ज्ञा धर्मनो सिद्धान्त, ने पंडितजनेनी ए भति;
रे ! होष ह्वेहो ह्वेने, ए तो वितंडावाद छे,
आ वर्ष ब्रैंतालीशमे, अंतरथी आशीर्वाद छे.
जूदा-जूदा यंथो जुओ, जूदा जूदा अंथो जुओ,
जे तत्त्व ते अंतर थडो, खाली समय शाने जुओ ?
ए “सत्य” ने समज्ञा विना, फैगट खधी इरियाद छे,
आ वर्ष ब्रैंतालीशमे, अंतरथी आशीर्वाद छे.
रे ! जगत कालु कं थवुं ? निज ढेहना कालु अनो,
क्षण-क्षणउत्थु हिसाख न्याप्तो, सुज-वाचन संज्ञनो;
छे धर्मनो जय-पापनो क्षय, सूत्र निर्विवाद छे,
आ वर्ष ब्रैंतालीशमे, अंतरथी आशीर्वाद छे.
वर्षे गर्यां हुल्लो हुल्लो, तेनो हिसाख तपासयो,
निज पाप-पुण्यनो आरसी, दृष्टि समिपे धारयो;
श्री जगत न्यायाधीशकेरो, चोपडो आणाद छे,
आ वर्ष ब्रैंतालीशमे, अंतरथी आशीर्वाद छे.
जयां वग-वसिलो, पदवी-पैसो, कैष्ठ नावे काभगमां,
जयां छे अदल-इन्साफ श्री परमात्मकेरा धाममां;
जयां रंकनी ने राथनी सरणी सुण्याओ हाद छे,
आ वर्ष ब्रैंतालीशमे अंतरथी आशीर्वाद छे.

१

२

३

४

५

६

७

कुवि रेवाश कर वालण अधेका

આ સલાના માનવંતા પેટ્રોન સાહેબ

રાવમહાદૂર શેઠસાહેબશ્રી જીવતખાલખાઈ પ્રતાપશી-મુખાઈ.

રાવખણ્ડાકુર શેઠ સાહેબ જીવતલાલભાઈ પ્રતાપશી.

પવિત્ર શ્રી શાંખેશ્વર તીર્થની છાયામાં આવેલું રાવનપુર શહેર જૈનપુરી ગણાય છે. તેની સાક્ષીઓએ ત્યાંના સુંદર જિનમહિસે, શ્રી શાંખેશ્વર પાર્થનાથ ભગવાનની અધૂર્વાં લક્ષ્ણ અને ત્યાંના જૈન સંઘની ધર્મ પ્રત્યેની દફ અદ્ધા વગેરે છે. રાવનપુરના જૈન સંઘમાં ભૂતકાળમાં ડેટલાડ ધર્મવીર વગેરે થઈ ગયા છે, તેમ વર્તમાન કાળમાં પણ દાનનીર, ધર્મવીર, જૈન નરરતન પુરુષ શેઠ સાહેબ જીવતલાલભાઈ પણ છે. શેઠ શ્રી જીવતલાલભાઈની જન્મ તે ૧૮૪૬ ની સાલમાં થયો હતો. બાળવયમાં અંગ્રેજી ચોથા ધોરણ સુધીનો અભ્યાસ કરી, સોણ વર્ષની લધુવિશે સુંઘર ગયા અને એક વ્યાપારી ચેઢીમાં વ્યાપારી લાધન જાણવા માટે જોડાયા. બાગ્ય સુંદર હતું, તેથી યોડા વખત પછી સાહસિકપણ્ણવડે પ્રથમ સોના ચાંદીની દલાદીનો, કંબે કંબે પછી શેરનો, ઇનો વગેરે વ્યાપાર શરૂ કર્યો; તેમાં અનેક ભરતી એટ આવ્યા છતાં સાહસિકપણ્ણ, કુશાચ ઝુદ્ધ અને પૂર્વ પૂર્ણયોગ અદગ રહ્યા. અને તે દેરેક વ્યાપારોમાં ઇણીભૂત થત્તાં અને સ્વતંત્ર ધંધો કરતાં કુશાચતાપૂર્વક, વ્યાપારનિષ્ણુતપણું પ્રાપ્ત કર્યું, જેથી સુંઘરની વ્યાપારી આલમમાં પ્રતિષ્ઠા વધી; સાથે સંપત્તિ પણ વધવા લાગી અને એક આહોશ અને પ્રમાણિક દલાલ (વ્યાપારી) તરીકે ગણુના થતાં, હુંનર ઉદ્ઘોગવાળા અનેક સંસ્થાના-કોઈના ડીરેક્ટર, કાધના ચેરમેન, કોઈના વાધસ ચેરમેન કે કોઈના સુખ્ય સભ્ય તરીકે શેઠ સાહેબ જીવતલાલભાઈની નીમણું કો થઈ. વ્યાપાર, પ્રતિષ્ઠા અને સંપત્તિ વગેરે વધવા લાગ્યા. વળી ધૈવનવય, સુંદર આરોગ્યતા, વેલવ, પ્રતિષ્ઠા અને સંપત્તિ વધતા સાથે સાધાર, માયાળુપણું અને લધુતા પણ વધી અને વંશપરંપરાથી મળેલા ધાર્મિક સંસ્કાર અને આરાધનના યોગે આત્મકલ્યાણ-ધર્મભાવના પણ વૃદ્ધ પામવા લાગી અને લક્ષ્ણનીને ચળ માની દરમ્યાનમાં કંબે કંબે મળેલા સુકૃતની લક્ષ્ણનો. મતુષ્યજનન્મની સાર્થકતા કરવા માટે સહૃદ્યય કરવો પણ શરૂ કર્યો. સંપત્તિ તો ચળ છે એમ જાણી મળેલી લક્ષ્ણીવડે આત્મકલ્યાણ સાધવાની ઉત્કંઠા વિરોષ જાગતાં તેને પણ સુખ્ય સ્થાન આપ્યું, જેથી કંબે નીચે જાણ્યાયા પ્રમાણે લાખો દશીવાની સભાવતો (સહૃદ્યય) અરમણકલ્યાણ માટે ઉદ્ઘારણાવે કરવા લાગ્યા. વ્યાપારનિષ્ણુતપણું, વ્યાપારી આલમમાં વધેલી પ્રતિષ્ઠા અને અભગ્યણપણું, સંપત્તિ અને દેવસુરધર્મ પ્રત્યેની અધૂર્વાં લક્ષ્ણથી, નામદાર સરકાર સુધી કુશળ વ્યાપારી તરીકે જ્યાતિ અને ગણુના થતાં, ગયા જુન માસમાં નામદાર શહેરનશાહીના જન્મહિવસે શ્રી બિલિશા સરકારે રાવખણ્ડાકુરનો શેઠ જીવતલાલભાઈને ધ્રુવકાશ અર્પણ કર્યો જે જૈન સમાજને અને આ સભાને જોરવ દેવા જેવો વિષય છે, જેથી આ સભા પોતાનો હાર્દિક આનંદ જાહેર કરે છે.

છેટે રાવખણ્ડાકુર શેઠ સાહેબ જીવતલાલભાઈ દીર્ઘાયું થઈ શારીરિક, માનસિક, આધ્યાત્મિક સંપત્તિ દ્વિસાતુહિવસ વિરોષ વિરોષ મેળવવા લાગ્યાણી અને અને ગોતાના લાંબા જીવનમાં અનેકશેષ દાન-પ્રવાહ વહેવડાવે એવી પરમ કૃપાળું જિનેશ્વર દેવની પાર્થના આ સભા કરે છે.

અનેક ધાર્મિક કાર્યોમાં આત્મકલ્યાણ માટે કેવેલ સખાવતો અને સદ્ગ્યયની નોંધ.

સં. ૧૬૬૪ માં સહકૃતુંથી શ્રી શત્રુંજ્ય તીર્થની નવાળું યાત્રા કરી સારી રકમ ખરચી.

ડા. ૬૦૦૦૦) સાડ હજાર સદ્ગત મુન્ય પિતાશ્રી પ્રતાપર્ણિલાધારે પોતાના જીવનમાં કરેલી વીશ રથાનકની એણી માટે તેઓની આત્માથી વીશ રથાનક તપતું રાધનપુરમાં ઉજમણું કરી ધર્મભાવના સાથે પિતુભક્તિ પોણી (સંવત ૧૬૭૮).

ડા. ૨૦૦૦૦) શ્રી સમેતશિખર તીર્થ સનાસો યાત્રાણું સાથે યાત્રા કરી વ્યય કર્યો. (સં. ૧૬૭૫).

હેડ સાલથી નાતાલમાં જુદા જુદા તીર્થોએ જવા નૈન બંધુનું એક મંડળ રથાણું, જેણો સંપૂર્ણ ખર્ચ શેડ જીવતલાલભાઈ આપતા. (સં. ૧૬૭૮).

ડા. ૧૦૦૦૦૦) રાધનપુરથી ચતુર્વિધ સંધ જેણો સંખ્યા હજારોની હતી તે સાથે છ'રી' પાળનો શ્રી પવિત્ર શત્રુંજ્ય તીર્થનો સંધ સંપૂર્ણ ઉંસાહ અને ભાવનાથી કાઢ્યો, અનેક મનુષ્યોએ યાત્રાનો લાલ લાયો, જેમાં ડા. એક લાખનો ખર્ચ કર્યો. (સં ૧૬૮૫ના પોશ શુદ્ધ ૧૦).

કુલ ખર્ચ. રાધનપુર શહેરમાં દર વર્ષ ચૈત્ર તથા આસો માસમાં થતી એણીએ વગેરેનો કુલખર્ચ શેડ શ્રી જીવતલાલભાઈ આપે છે.

ડા. ૩૫૦૦૦) શ્રી વર્ધમાનતપ આયંથીલના સ્થાયીપણા માટે સ્વર્ગવારી મુન્ય પિતાશ્રીના નામે "પ્રતાપભુબન" નામ આપી એક સુંદર મકાન ડા. પાંત્રીશ હજારતું બંધાવી આપી શ્રી સંધને અર્પણ કર્યું.

ડા. ૨૦૦૦૦) સં. ૧૬૮૦ ની સાલમાં અનેક રનોણો સાથે શ્રી શત્રુંજ્ય તીર્થ ચાતુર્માસ કરી દેવગુરુર્ધમની ભક્તિ સાધી ડા. વીશ હજારનો સદ્ગ્યય કર્યો.

કુલ ખર્ચ. પોતાના સુશીળ સ્વર્ગવારી ધર્મપત્ની શ્રીમતી જાસુદહેનના સ્મરણ નિમિત્ત મુંબદ્ધમાં નૈન પાઠ્યાળાની રથાપના કરી કે હાલ ચાલુ છે. (સં. ૧૬૮૭ની સાલમાં).

કુલ નણ લાખ ઉપરાંત સુકૃતની મળેલી લક્ષ્મીવડે આત્મકલ્યાણ સાધ્યું. હજ પણ સખાવતો શરૂ છે.

ઉપરોક્ત રીતે દાનવીર, ધર્મવીર તથા નૈન નરરતન તરીક નૈન સમાજમાં પ્રતિષ્ઠા પામતા મુંબદ્ધ શહેરમાં આવેલ લાયભાવાના જિનમંહિર, શ્રી શાન્તિનાથ ભગવાન, અને સેન્ટફર્ટ રોડ પરના જિનાલયના, તેમજ શ્રી પાદીલાણામા મેતાશાહની હુંકના અને વહીવટ સંભાળવા સાથે દ્રસ્તીએ થયા. તથા મહેસાણા યશોવિજયજી નૈન પાઠ્યાળાના મેનેલુંગ દ્રસ્તી તરીક નીમાયા. મુંબદ્ધ પોતાના નિવાસના ગૃહમંહરમાં શ્રી સુનિસ્સુત્રતરવામીને બિરાજમાન કરી નિરંતર દેવભક્તિવડે આત્મકલ્યાણ સાધે છે.

ઉપરોક્ત પરિયત પ્રગટ કરવા શેડ સાહેબ જીવતલાલભાઈની ધર્મજી બિલ્કુલ ન હોવા છતાં આવા ઉદાર ધાર્મિક પુરસ્કાર જીવન સમાજને અતુક્રરથીય હોવાથી અમોદે સંક્ષિપ્તમાં આપેલ છે.

नूतन वर्षनुं मंगलमय विधान.

पैद्यगतिक आनंदोने क्षणविनश्चर मानी आत्मानो आनंद शाथी प्रकटे ? तंहुरस्त शरीर अने संस्कारी मन आत्मातुं उच्च आरोग्य केम प्रकटावी थके ? संयम, विरति, आरित्र अने चोग ए वस्तुतः शुं छे ? अने तेनी असर जगृत आत्मा उपर डेटेटली भर्याही ओ उद्दी-धीने प्रकटावी थके छे ? विगेरे धार्मिक विषयोने चर्चातुं अने रथनात्मक (Constructive) शैलीने अनुसरतुं श्री आत्मानंद प्रकाश आजना मंगलमय प्रसाते ४३ भा वर्षभां प्रवेश करे छे; स्थग अने काणनी भर्याहा राखीने पूर्व प्राणुलिङ्ग प्रभाषे स्वगत विचारे छे के-समथ विश्वभां व्यापक उवलग्नानंदप चित्तमङ्गासागरनुं हुं ऐक जिहुं छुं छतां ए जिहुं पणु जग-तमां अस्तित्व छे; मङ्गावीर परमात्माना केवण-ग्नाननो अनंतमो लाग शाक्षात्क थयेको छे छतां गंधवटी शुटिकाना जेम उवलग्नानंद सरव तेभां आवी जय छे; कर्मीना संपूर्ण क्षयथी उत्पन्न थता अनंतग्नान प्रकाशतुं भवित्वान अने शुत-ग्नानंदप क्षयेपश्चिमिक ज्ञान निभित छे; शुक्ल-पक्षभां धीन उणी गह छोय तो अवश्य पूर्णिभा-नो अंद थवानो; ए.हिस्ताए श्रीमह उपाध्यायल्ल यशोविजयग्नाना “दोतते सकलाध्यक्षाः पूर्ण-नन्दविधोः कलाः” वाणा वाक्यथी सिद्ध थाय छे के कर्मीना संपूर्ण क्षयथी अनंत आनंद अकटी थके छे; जगत्भां प्रत्येक स्थग वस्तुओ स्वनिभित्वडे आत्माने जगाडे छे; जो आत्मा

शुखुथाही छोय तो; ते दृष्टिए पुष्टाल घनंदप प्रबुमूर्ति अने शास्त्रो आत्मजगृति अर्पे तेभां आश्र्वय नथी; ७३ जेवा नहींयो अने उपवनो-भांथी पणु मनुष्य जो आत्मजगृति राखे तो गोध लक्ष थके छे; संसारनी अस्थिरता विचारी थके छे; तो अगाध शानमङ्गासागरनुं जिंह आत्मजगृति भाटे आधइप केम न खानी थके ? व्यापक ज्ञानसमष्टिभां व्यक्तिहृपे गत वर्षभां ज्ञैन हर्षननां उच्च तत्वेने लक्ष्यभां राखी अनेकांत दृष्टिनां उच्च रहस्यो अर्थीं छे ? वासनामय ज्ञवनभां भधुणिहन्ती माद्दक आत-प्रेत थयेकां संसारी ज्ञवाने सत्कर्मः अने हुङ्कर्मतुं लान दर्शाव्युं छे ? ज्ञानकियाभ्यां मोक्षः ए सूत्रनुं रहस्य यथाशक्ति समज्जन्यु छे ? काण, स्वलाव, नियति अने कर्मने गोणु करी, मानवज्ञभां पुरुषार्थपरायण् थवानी जगृत प्रेरणा आपी छे ? आ अने आवा अनेक विचारप्रश्नोद्धारा समाधान थाय छे के ज्ञैनहर्षनना सिद्धांते। उपर निर्भार रही, आ-नात्मक (Destructive) शैलीनी निर्वक्तव्य घटनाथी हूर रही यत्किंचित् मानवगण्यनी सेवा अजली छे अने तेथी अद्यसंतोषहृपे प्रशस्त जौरव अनुकवाय छे।

संग्ना : एक मेरणा—

नूतन वर्षनी ४३ नी संग्ना संबंधभां विचारणा करतां ४+३ ए सात नयोनी संभ्या

सूचक छे तेमज दान, शील, तप अने लाव-
इप धर्मानुं हेव-गुरु-धर्म साथे जोडाणु सूचवे
छे; ४-३ ए ‘एगोऽहं निथि मे कोह’ ३५
अनिय लावना सूचववा साथे आत्माओ। द्रव्य-
थी अनंत हेवा छतां आत्मस्वरूपे तमाम
ओक ज छे तेम दशीवे छे; ४x३ भारनी
संज्ञा आत्माना उत्तिं कमनी बार लावना-
ओतुं दिग्दर्शन करे छे अने ४x३ ए चार
क्षायेनो करुणा, तीक्ष्णता अने उदासीनताइप
लावेथी छेह उडाई अवंभूत नयथी आत्मानो
आनंद प्रकट थाय तेटवा माटेना सूचना आपे
छे; जेम क्षीरथी थती तृप्ति अनुभववा माटे
अभि, डेलसा, झूध, चेणा, साकर विगेरे
साधनोनी जडीआत प्रकटे छे ते प्रमाणे
आत्मिक स्वरूपनां प्रकटीकरणु माटे शान अने
किया उल्य नयोनी आवश्यकता छे; जे जे
नयोद्वारा आत्मविकास वधतो ज्य ते ते नयेतुं
अनुक्ते अवलंघन लई, साध्यसिद्ध करतां
ज्वातुं हेय छे; जैन दर्शननो आ अनेकांत-
वाह छे; अनादिकाणतुं आत्मातुं छुपुं धन
प्रकट करवा माटे परमात्मानी भूर्ति पासेथी
तथा सहशुरु अने शासना वयनामृतमांथी
शुवन्त प्रेरणाओ। (Intuitions) प्राप्त कर-
वानी छे अने ए रीते जैनदर्शनना अनेकांत-
वाहने अनुसरतां कर्म उपर विनय मेणववातुं
सामर्थ्य वधारी दर्शन-शान-चारित्रमां सम
नयो समावेश करवानी कणा सक्ति (Active)
थतां अंतरात्म अवस्थामांथी परमात्म अवस्था
प्रकट करवा ४३ नी संज्ञा प्रेरणा आपी शके
छे; आत्मा अभर हेवाथी काणनी अनंतता छतां
पाणु जे जैन दर्शनरूप महानक्षत्री सम्ब-
क्तवृप चीनगारी मात्र अंतर्मुहूर्तमां ज आ
दश दृष्टांतथी हुल्की भानव जन्ममां प्राप्त करी
द्वे तो अनेक जन्मेमां पधीथी शुभ संस्कारेनी
वृद्धि करतां करतां तेना परिपाक्रपे संपूर्ण

आत्मानंद प्रकाश पोतामांथी प्रकटावी शके छे
अने हंमेशने माटे निश्चय अने व्यवहार
जन्मने दृष्टिगृही अज्ञ-अभर घने.

विश्वयुद्ध अने राजकीय वातावरण—

विश्वयुद्धना लगलग पांच वर्षो पधी छेह्वा
पांच महिना पहेलां यूरोपीय विश्वह समाप्त
थड गयो छे; ७८८नी हारी गर्यु छे अने धीन-
शरते साथी राज्योनी शरणुगति स्वीकारी
लीधी छे; ७८८नीना साथी जपाने पाण
धीनशरती शरणुगति स्वीकारी छे; यूरो-
पनुं सर्वेपरीपाणु लेवा लयंकर नरमेध यज्ञ
चलावता सरमुखत्यारेना असिमाने पाता-
णमां चंपाई गया, हुनियाभरनी तमाम प्रब्ल-
ने हाडमारी-मुश्केलीओ। लोगववी पडी छे,
अने जैनहर्षनक्तित कर्मना नियमने आधीन
थड जपुं पद्युं छे. व्यक्ति के समाइ जे ते
अनंतानुभांधि क्षायने वश थड अकार्यी कर-
वामां पाई पानी करता नथी तेमने अवश्य
कर्मइणो दंड लोगववो पडे छे ए निर्विवाद
छे. कर्मना परिपाक प्रमाणे राष्ट्रनी प्रब्लो
पाणु कर्मइण लोगववी रही छे; जर्मन अने
हठाली साम्राज्य असंज्ञ यायमाली वहेनी
लेवा साथे लगलग पृथ्वीना पड उपर खतम थड
गयु; आ युद्ध पूर्ण थयुं छे हवे जे पधी मानव
समूह पोतानी भूतकालीन भूतो अने पापोनो
पश्चात्ताप करी पोताना संबंधो मानवहितनी
भूमिका उपर स्थापयो तो आया संहारे निर-
र्थक जनशे; विज्ञाननो हुक्मप्रयोग थतो अटकशे;
विश्वनी नानामां नानी घटना डाण, स्वभाव,
नियति, उद्यम अने कर्मना नियमोनी बहार
नथी; रात्रि पधी हिवसना चक्की जेम सुखोनो
हिवस जिगशे अने शांतितुं साम्राज्य स्थपयो;
आपणे पाणु घेर निराशा वर्चो आशावाही
थड जगत् शांतिनो सूर्य वहेली तके जिगे तेनी
राह जेवा थेबीओ.

दिलगीरी—

गत वर्षमां पालीताण्डुमां साहित्य मंहिर-ना स्थापक अने विद्रोह आ० श्री विजयमोहन-सूरि डलोधमां स्वर्गवाची थया; अने तेमनी चरणपादुका त्यां महोत्सवपूर्वक स्थापवामां आवी; भूतपूर्व केन्द्रन्सना प्रमुख, आ सलाना पेट्रन अने सिधी जैन अंथमाणाना स्थापक दानवीर करोडपति बालु साहेब श्री बडुहुरसिंहल सिधी साहेबनुं अवसान थयुं; आ सलाना उप-प्रमुख व्यवहारकुशाण अने अनुबवी सलाहुकार श्री दामोहरदास हीआणलनुं पंचासी वर्षनी उभमरे अवसान थयुं; जेथी सलाने ऐट पडी छे; भावनगर जैन संघना अचगङ्गय, जैन धर्म प्रसारक सलाना उत्पादक अने प्रमुख श्री कुंवरल आणुंलनुं अवसान ओडाशी वर्षनी उभमरे थवाची भावनगर श्री संघने तेमनी ऐट पडी छे; उपरांत मेंभरोमां तथा लाईक मेंभरोमां दानवीर शेठ कुशलचंद कुमारीशी, शा. बालुवाई कुंवरल, शा. वृजलाल छोटालाल, शेठ दामोहरदास त्रिलुकनहास, हलीचंद होशी घोलेरावाणा, अने शेठ नणीन-दास ज्वाणल, शा. भगनलाल जावल अने मुंभईमां गोवारी हवाखानाना उत्पादक अने समाजसेवक श्री नरोत्तमहास भवाननां ऐद-जनक अवसानेनी नोंध लाई तेमना आत्माने शांति इच्छीचे छीअ.

संस्करणे—

गत वर्षमां देशविरति समाजनुं नवमुं अधिवेशन रा० ण० श्री कांतिलाल ईश्वरलालना प्रमुखपदे परांसली तीर्थमां भरायुं हतुं; सिद्धसेन दिवाकर जैन विद्यालयनुं उद्घाटन थयुं हतुं; प्रमुख साहेब तरझी अहिसा, अनेकतवाह, विद्यापीठ, शिक्षण्योजना अने धार्मिक विद्याल्यास संबंधमां उचित प्रतिपादन थयुं हतुं अने व्यवहार रचनात्मक कार्यक्रम

माटे खास लवामणु करी हती. केलडापुर देवस्थान वीलानी दण्डगीरी लैनेना शुल प्रयासथी रह थई छे; डॉ. भूषणचंदना अध्यक्ष-पण्डा नीचे जैन संस्कृति संशोधन मंडल अनार-समां अने पाठ्यमां जिनागम प्रकाशिनी संस्कृत गत वर्षमां थरू थयां छे; प्रथम संस्थानुं कार्य तत्त्वज्ञान, धर्मिहास अने सांस्कृतिक साहित्यनुं अन्वेषण छे; भील संस्थानुं कार्य सूत्र, साहित्य संशोधन-प्रकाशननुं छे साक्षरवर्य परमकुपाणु श्रीपुण्यविजयल महाराजना अध्यक्षपण्डा नीचे ते कार्य शरू थयुं छे. जैन केन्द्रन्सनुं १६मुं अधिवेशन सुंभद्रमां शेठ भेवल सोन्यपाणना प्रमुखपद नीचे शरू थयुं हतुं; स्वागत प्रमुख रा० ण० कांतिलाल ईश्वरलाल हता; उसयना भाषणोमां संप, औद्योगिक डेववण्डी, जैन विद्यामंहिरो, धार्मिक शिक्षण, ईडस्ट्रीअल ऐक, जैन विद्यापीठ विग्रेरे अनेक विषयेनुं प्रतिपादन हतुं; हीक्षाना प्रचलित फरमारगत अनुष्ठानेने मान्य राखवानो ठराव जैन केन्द्रन्से तथा थंगमेन्स सोसाईटीचे पास ठराववा माटे नझी थयुं हतुं; तहनुसार केन्द्रन्समां अन्ने ठरावे पास करवा सुकाया; परंतु धजा भाषणो. अने उडापेडा पटी ज्यारे तेने माटे भत लेवानुं नझी थयुं त्यारे ठराव पास करवानी तरझेण्यमां १२१५ अने विरुद्धमां १२४० मतो पडतां अन्ने ठरावे नामंजुर थया हता अने लवित०यताना कठण येगे जैन केन्द्रन्सनी सळणता थई नहोती. केन्द्रन्स तरझी मुंभद्रमां जैन सोन्यशाणा माटे इंड शरू थयुं छे ए शहजात ठीक गण्याय; सिवाय सस्ता लाडानी चालीओ, मुंभद्रमां परहेशीओने उत्तरवानी धर्मशाणा विग्रेरी पण्ड जडू छे; आ बाष्ठमां जैन केन्द्रन्स के श्रीमंत बंधुओ वडेली तडे प्रथत्न करशे एवी आशा राखीशु.

शेठ लोगीलाल दोवतचंद हार्षस्कूलतुं
उद्घाटन गत वर्षमां थयुं हुतुं; पचास हजार
लगभगना तेमानी सपावत हुती; जैन शुलुकुण
पालीताण्यामां विधामंहिरना महानहुं आत-
मुदूर्त शेठ लोगीलाल भगनलाल भीलवाणाना
हस्तक उरवामां आव्युं हुतुं; तेने भाटे लग-
लग सवा लाण्हुं इंड थध गयुं छे; एवंलातथी
पालीताण्या आ. श्री विजयतिष्ठसुरिना नेतृत्व
नाचे शेठ क्षेत्रवलाल वज्रेचंद तरद्धथी 'छ' 'रा'
पाणतो संघ डाठवामां आण्हो हुतो; अने
तीर्थयाचा थध हुती. सुंणद्य द्वयसेवक मांडणे
डॉन्हरन्सना प्रसांगे संक्षिप्तमां रजतोत्सव श्री
आमृतलालभाई कालीहासा खी. खो. ना प्रमुणपदे
उजव्यो हुतो; जगलपुर सुडमे सभापति
शांतिप्रसादल्लुना प्रमुणपदे चू लाल दिगं-
बर जैन परिषद्धुं. अधिवेशन थयुं हुतुं
तेमां ऐक्यनो प्रक्ष लारपूर्वक चर्चयो हुतो;
सुंणद्यमां उन्या धात्रालयनी प्रवृत्ति जग्याना
आलावे सुखतवी रही छे; हाल तुरत घेणेनोने
धात्रवृत्ति आपवानी शड करी छे. इंड लगभग
एक लाण्हुं थयेल छे; आरस्तीमां श्री कंकल-
लाई भूयद्दास वडीले जैन विद्यालयन विग्रे-
त्रण संस्थानुं उद्घाटन इच्छुं हुतुं; भीयावर-
भासि उज्वायेल महेत्सवमां; त्रणे शीरक्षयोमां
ऐक्य वधारवा भाटे एक समिति त्रणे शीरक्षयो-
माना आगेवानेनी थध छे; आजना डॉक्टरी-
ना काणमां डॉम्बुं श्रेय थाय, व्यापार उद्योग
डेणवाणी अने धर्मलावनामां डेम आगण वधे,
क्षेवाता मध्यम पणु आजना संज्ञेगोमां
डेवण निकुष्ट स्थितिए घडीचेता वर्गनी सुंण-
वण्हो. टणे-राहत भणे तेवा संज्ञेगो ऐक्य
रचनानी साथे जिवा. उरवानो आवश्यकता छे;
सुंणद्यमां अनाजनी मापणांद्यी भाटे जेने
समाजनी सेवा आपवार शेठ खीभु मांडण
भुजपुरीमाने रा. (७०००१) ती थेली अर्पण

थध हुती; एमणे पणु अनाजना वेपारीओना
उत्थाण्याथी उक्त रकम पाछी आपी छे; तणाळ
तीर्थमां लावनगरना नामहार महाराष्ट्रीशीना
हस्तक नेक नामहार महाराजा, अधिकारीओ
अने शहेरीओनी हाजरी वयो उत्सवपूर्वक
विद्याथी गृहनुं आतमुदूर्त उरवामां आव्युं
हुतुं; आ आगतमां लगभग वयो लाण्हुं
इंड थध गयेल छे, जे खास इरीने शेठ
लोगीलाल भगनलाल तथा वोरा आन्ति-
लाल आगरचंद, शेठ भेडुनलाल ताराचंद्या
महेनाने आलारी छे; उपरांत ताराचंद्य
तीर्थमां लांबुंद्वार शड थवा साथे बावन
जिनालयना धार्यनी शडआत थध छे; आ
धार्य वडोरा श्री आन्तिलाल आगरचंद्या
ज्ञात अने तन, मन अने धनना खोगे देणरेण
अने धार्यद्वाताथी चालु थयेलुं छे; लीभ-
धांधीना गवर्नर्मेंट धायदा बाखतमां नेने डॉन्ह-
रन्स तरद्धथी सरकारने जैन साधुओ आगतमां
सुधारी उरवानी सूत्रना थर्ड हुती शेठ शांति-
दास व्याथकरणे नां० गवर्नर्नने खणी, जैन
साधुओ; संभंधमां आ धायदो लागु पडतो नथी
तेम नझी थयानी आगत रा. आ. शेठ लांत-
लाल भ्रतापसिले सुंणद्य समाचारमां झणुवा
दीधेव छे; अमदावाद जैन सोसायटीमे भु श्री
दृश्यनविजयल्लुना प्रमुणपदे जैन प्राच्यविद्या-
संस्कृत लाषुता विद्याथीओने अक्षयास
तथा संशोधन भाटे जोजना थध छे; प्रस्तुत
सभामां पणु शेठ लोगीलाल भगनलाल लैक्यर
हुक्कतुं उद्घाटन अने तेमेनो शोर्कदगोडन्टीज
झोटो. भूक्तुं डिया तेमज शेठ भेडुनलाल
ताराचंद्यने भानपन विग्रे धार्यो उत्सवपूर्वक
थयां हुतां; जैन डॉन्हरन्सना हालना सेकेटरी
श्री चांदुलाल वर्धमाने 'वर्धमाननगर'
वसाववानी लावना साथे सुंणद्यमाना जैनो भाटे

એ હંજર કુટુંબોનો સમાવેશ થાય તેવા જ્યોતિઃ અને ચાલીઓ બંધુવાની અડાવીશ લાખાની યોજના તૈયાર કરી છે; એ ભાગતમાં તેમનો ઉત્તમ પ્રયાસ ચાલુ છે.

ઉત્તેખાણીની સંસ્થાનોને અનુકૂળ ધાર્મિક સીરિઝો પણ તૈયાર કરવાની વહેલી તક આવશ્યકતા છે. શોડ લોગોબાઈ ને સીંગબાઈ તરફથી એક લાખ રૂપીઓની ઉદ્ઘાટાથી અમદાવાદમાં મહાવીર નૈન વિદ્યાલયની શાળા ઉદ્ઘાટન થવાનો નિર્ણય થયો છે; કલકૃતામાં મળેલ અણિલ ડિ. લા. નૈન શાસન મહોલસવ પ્રસંગે નૈન દર્શન પરિષદ ડે. આત્કોડીના પ્રમુખ-પદ નીચે થઈ હતી; કલકૃતામાં વિદ્યામંદિર માટે પાંચ લાખ લગદગ થયા હતા.

દેખદર્શન—

પ્રસ્તુત માસિકે ગત વર્ષમાં ગદ્ય અને પદ્ય લેખો મળીને લગભગ ૭૪ લેખો પૂછ ૧૭૫માં આપેલ છે; જેમાં વીશ પદ્ય લેખો અને ચાપન ગદ્ય લેખો છે; સુ. લક્ષ્મીસાગરલુના ‘લક્ષ્મિ કરો સહા કાળ’ વિગેરે છ લેખો, સુ. હૈમેંડ્રસાગરલુના ‘આત્મધર્મ વિકાસ’ વિગેરે છ લેખો કે જેમાં એ લેખો પદ્યાગદ્ય શૈક્ષિકાણ છે આ. શ્રી વિજયપદ્મસૂરતિનું શ્રેયાંસનાથલુનું સ્ત. વન, સુ. વિનયવિજયલુનું ‘આધ્યાત્મિક પદ’ સુ. શ્રી દક્ષવિજયલુનું ‘નેગિજિન સ્તવન’, સુ. શ્રી યશોભાદ્વિજયલુની આજિતજિન સ્તુતિ, શ્રી ભાવચંહ હીરાચંહનો સંસ્કૃત સ્તવનનો અનુવાદ, રા. રેવાશંકર બધેકાના ચેતવણી, મેધાન્યોજિત વિગેરે ચાર કાવ્યો—આ તમામ કાવ્યો લક્ષ્મિરસપ્રધાન, ચિત્તનમય, જાગૃતિ, વીરત્વ, પુરુષાર્થપરાયણુતા અને સંસારની અનિત્યતા સૂચવવા સાથે વાચકોને આત્મક ઉત્તુતિ માટે બોધપ્રદ છે; ગદ્ય લેખોમાં આ. શ્રી વિજયકર્તૃરસૂરતિના પ્રમાદગીમાંસા તથા

વિચારશ્રેષ્ઠ વિગેરે છ લેખો સૂક્ષ્મ અને ચિત્તન-પ્રધાન છે; એમની શૈલી ગહુન અને તાત્ત્વિક હાવાથી વિદ્ધિલોભ્ય છે; સુ. શ્રી હૈમેંડ્રસાગરલુના વિકાસાદિત્ય વિગેરે એ લેખો, આ. શ્રી વિજયપદ્મસૂરતિના સંક્ષિપ્ત બાધ્યતાનમાળા વિગેરે પાંચ લેખો, સુ. શ્રી નાયાયવિજયલુનો અહ્નિ-સાનો આદર્થ લેખ, સુ. શ્રી લક્ષ્મીસાગરલુના આશા-તૃપ્યા અને બાર ભાવનાનું સ્વરૂપ વિગેરે છ લેખો, તથા પં. ધર્મવિજયલુના મહારાજનો શુદ્ધસ્થાનક વિચારનો લેખ એકંદરે ઉચ્ચ પ્રતિબાચાળા, તત્ત્વજ્ઞાનમય, ગુર્જરભાષા ઉપર સંયમભસરી પ્રાધ્યાત્માણ અને પ્રેરક છે. સં. પા. સુ. શ્રીપુષ્યવિજયલુના અધ્યાત્મમ વચ્ચન, આત્મભાસ કર્મ પુણ્યલોને સંબંધ વિગેરે આઠ લેખોમાં કેટલાક સંગૃહીત અને કેટલાક સ્વ-તત્ત્વ છે; પણ તેમની વિદ્ધિતા અને સુંદર શૈલિ એ સર્વ લેખોમાં તરી આવે છે; સુ. શ્રી ધૂરંધ-રવિજયલુને સાહીય વિષયક કાવ્યના મહાનું લાલો વિગેરે લેખો લખી કાવ્યમય સૃષ્ટિનું નૂતન રાન આપ્યું છે; ઉપરાંત અન્ય દર્શની ઢોલા છીતાં રા. હુંગરશી ધરમશી સંપટના શુદ્ધરતી સાહિત્યના બ્રહ્માણો વિગેરે પાંચ લેખો નૈન દર્શનનો ધર્તિહાસ, ચોગ અને તત્ત્વજ્ઞાનનો તેમનો સૂક્ષ્મ અસ્થાસ સૂચ્યે છે; શ્રીધૂત ચોડસીના મદનો શિક્ષાર વિગેરે એ લેખો, વડીલ નાયાલયંહ લક્ષ્મીચંહનો ‘સમયના પ્રવાહુગા’ વાળો લેખ, રા. અભ્યારીના ‘વિજયી ડેખું’ વિગેરે ચાર અનુવાદમય લેખો, પં. લાલનનો આનંદધનલુદુત નડ્યલજિન સ્તવનનો અર્થમય લેખ, શાસનપ્રેમીનો મેવાડની પરિસ્થિતિનો લેખ, નૂતનવર્ષતું મંગલમય વિધાન, અને શ્રી યશોવિજયલુના ‘ઉપાધ્યાયનું જીવન રહસ્ય, શ્રી ફંટેહચંહ અવેરભાઈના એ લેખો—આ તમામ લેખો માટે પ્રસ્તુત લેખ-કુનો આવાર માનીએ છીએ. ઉપરાંત વર્ત-

मान समाचारना नव केजे अने सत्कार समां रंभ विगेरे सात केजे मासिक कमिटी तरक्षी आपवामां आवेद छे.

गत वर्षमां पत्र कंट्रोल धाराने अंगे लेखसामग्री अद्य प्रभाषुमां आपायेल छे. हुये गत जेठ मासथी लगभग-शरीर प्रथम करतां कंडक वध्युं छे; परंतु हुए असल स्थितिए आव्युं नथी. प्रस्तुत नवीन वर्षमां धार्मिक लुवनमां प्रगति थाय तेवी सुंदर शैलिथी लेख सामग्री आपवा हुच्छा राखेल छे; गत वर्षना लेजे मुख्यत्वे पू. मुनिश्री-ओना छे. ओमनो तथा गृहस्थ साक्षर लेख-डोनो प्रस्तुत पत्र प्रति सहानुभूति धरावनार तरीके आलार मानीए छीजे तेमज नूतन वर्षमां जैन समाजने सविशेष उपयोगी लेजो लण्वा साहर निमंत्रीजे छीजे.

जैन साहित्येऽक्षर अने भावना—

देव-गुरुनी कृपाथी सबा प्रतिवर्ष साहित्य समृद्धि, पेट्रोना, सीरीज अने में अदोथी गण-वतर बनती जाय छे ते भाटेनी हडीक्त प्रतिभास आत्मानंद प्रकाश मासिकमां प्रसिद्ध करवामां आवे छे; नूतन वर्षथी सवाना सेकेटरी तरीके स्व. शेठ हुरञ्जिवनहास हीपचंदनी जग्याए डो. ज्ञशवंतराय भूलचंद ओम. धी. धी. एसनी नीमणुंक थए छे.

अत्यार सुधीमां छ तीर्थंकर प्रभुना शुभन-चरित्रो भाषांतर सबा तरक्षी प्रक्ट थयां छे. हालमां श्री पार्थीनाथ चरित्रनुं भाषांतर तैयार थाय छे; संस्कृत प्राकृतमां भृहत्कल्प जैन कथारत्न केष, त्रिष्ठिशलाका पुरुषचरित्र-धीन पर्वथी अने भृहत्कल्प भाग छहो विगेरे तैयार थयो. गुजराती भाषान्तर जैन कथारत्न केष अने श्री संघपति चरित्र तेमज श्री महावीरहेवना वर्खतनी महा-

देवीजो, श्री शांतिनाथ चरित्र तैयार थाय छे; वसुहेव हिंडी जेवा कथानु-योगना प्राचीनतम थंथनुं भाषांतर अनुवाद छपाय छे, आ तमाम संस्कृत प्राकृत थंथाना प्रकाशन भाटे स्व० प्र० श्री कुंतिविज-यलु महाराजना विद्वान प्रशिष्य श्री पुष्य-विजयलु महाराजनो अंतःकरणपूर्वक आलार मानीजे छीजे.

आंतिम ग्रार्थना—

तत्त्वार्थनी कारिकागां श्रीमह उमास्वाति-वाचके मुक्तिना साध्यपाणु भाटे 'कर्मक्लेशोऽ-भावो यथा भवत्येष परमार्थः' अर्थात् "कर्म-क्लेशनो अभाव यथा त्यारे आत्मानी स्वतंत्र मुक्तित सिद्ध थाय." आ कर्मक्लेशनो अभाव करवा भाटे जैन दर्शनमां शुद्ध हेव, शुरु, धर्म प्रति शष्का, धर्मस्तिकायादि षड्कूल्यो, सात नयो, चार निष्ठेपांगो, दृव्यगुणपर्याय, दान शील तप भाव, जैन घोगदृष्टि, कर्मना बंध, उद्य, उद्दीरणु, सत्ता विगेरे परिस्थितिनो चार अनुयोगो, समसंगींगो। विगेरेनुं सम्यग्ज्ञान अने सामायिक, पोषध, प्रतिक्रमणु, तपक्षयो विगेरेनुं रहस्य साथे सिद्ध पालनक्लप सम्यक्र चरित्र के के जैन दर्शननुं सत्त्वक्लप छे; तंतुं आत्मजनगृतिपूर्वक परिपालन करतां आ शुल साधनेथा अवश्य ज्ञनभजनमांतरे मुक्तिक्लप साध्य प्रकटवानुं; आ साध्यनी सिद्ध भाटे अभूत्य भानवज्जन्मनुं अस्तित्व छे. शुल साधनेथा पुष्यानुं धी पुष्य अने निर्झरा थतां थतां छेवटे वीतराग अपस्थाक्लप शुद्धतमानो आविर्भाव थाय छे; आ उपरथा अशुल साधनेनो त्याग करी शुल साधनेमां प्रवृत्त थए शुद्धपाणुं प्राप्त करवानो राजमार्ग श्री जिनेश्वरोगे प्रभेाध्यो छे; जैन दर्शननुं भाव्य अने आंतर बंधारणु अलौकिक छे; सूक्ष्म अने गंभीर विचारको ते समल शक्ते तेम छे;

શ્રીજ્ઞાનસારના બત્તીસ અષ્ટકનો સંક્ષિપ્ત સાર

ભુનિરાજ શ્રી પુષ્યવિજયજી (સંવિજ પાલ્લિક)

૧ પૂર્ણતા—પૌર્ણગિલિક ઉપાધિથી રહિત સ્વભાવજનિત પૂર્ણતા એ જ પૂર્ણતા. જે વસ્તુઓની થકી કૃપણ પોતાને પૂર્ણ માને છે, તેના ત્યાગ તે જ સાચી પૂર્ણતા છે. વિવેકી પુરુષની દાખિલા પૂર્ણાંદર્શી અમૃતથી સ્તિગ્ધ થયેલી હોય છે.

૨ ભગ્નતા—યાંચ ઈન્દ્રિયોને પોતાના વ્યાપારથી પર બનાવીને અને મનને એકાચ કરીને જ્ઞાનસ્વરૂપ બ્રહ્માના પરાખ્રાતને વિષે વિશ્વાનિતને ધારણું કરે છે તે ભગ્નતા કહેવાય છે. અર્થાતું સ્વસ્વભાવમાં સ્થિરતા કરવાથી ભગ્નતા પ્રાપ્ત

ઉપર ઉપરથી સમજનારાઓને ‘ધર્મસ્ય તત્ત્વં નિદિત્તં ગુહ્યાયાં’ એ દાખાંથી જૈન દર્શનનાં અમૂલ્ય રત્નો ભળી શકે તેમ નથી. તત્ત્વગ્યિતક કાકા કાલેલકર પણ કહે છે કે “જૈન દર્શન એક જીવનવ્યાપી સાર્વલોમ દર્શન છે; સ્થાનવાહની ભૂમિકા ઉપર અહિસા અને તપની સાધનાવડે આમી હુનિયાતું સ્વરૂપ ઈરવધાની શક્તિ જૈન દર્શનમાં છે.” એક અન્ય દર્શનની સાક્ષર વળી કહે છે કે “જૈન દર્શન સિવાય ભીજે મોક્ષધર્મ નથી પરંતુ બધી સામચ્ચી હોવા છતાં પાછળ રણકાતો તેના જેવો ડોષ સમાજ નથી; જૈન સિદ્ધાંત જેવું તત્ત્વજ્ઞાન કોઈ સ્થળે નથી, પરંતુ સંગઠનના અભાવે એ જીવનની સામર્થ્ય એળો જય છે.” સ્થાનવાહની જ્ઞાન પરિસ્થિતિ હોવાથી મરુદેવામાતા અને જારત એકવર્તીના આશ્ર્યજનક દાખાંતો અદાગ રાખી પ્રત્યેક સમ્યગુદર્શન જ્ઞાન ચારિત્રની કોટિઓનો અતુભવ કરતાં ‘માયિત ભાવો ભવેષ્યનેકેણું’ એ વાક્યથી અનેક જન્મોના સંસકરણ દફન થતાં અંતઃસ્કુરણું પ્રકટે છે; વિશ્વ અને પ્રાણી પદાર્થી ઉપ-

થાય છે. પરભાવને વિષે આત્માતું કર્તાપણું નથી, પરંતુ જ્ઞાનરૂપ માત્ર હિયા છે. જ્ઞાનતું સુખ સ્વાધીન છે, સ્વભાવિક છે, કષ્ટરહિત છે અને ધીનું સુખ તેથી વિપરીત છે. પરભાવથી પોતાને સુખી માનનાર એકવર્તી જેવા પણ એક ક્ષાણુમાં રંક થઈ જય છે, કેથી તે સુખ અસ્થિર છે.

૩ સ્થિરતા—ચિત્તની અસ્થિરતા—ચચ્ચાલતાનો નાશ થવાથી સ્થિરતા પ્રગતે છે. અર્થાતું સંકદ્વય વિકલ્પને ત્યાગ થવાથી સ્થિરતા પ્રગતે છે.

રની દાખિ ઈરવાઈ જય છે; “સુદ્ધિત સંસાર હેઠું સમગ્રણે” એ શ્રીમહ આનંદધનજીના ઉદ્ગારો પ્રમાણે પ્રગતિમાત્ર આત્માને કોઈ સ્થાનમાં વિષમતા ભાસતી નથી; શ્રી હૈમયં દ્વારા ચાર્યના કથન મુજબ ‘આત્મે દર્શનજ્ઞાનચારિત્રાણ્યથવાયતે’ એ નિશ્ચય ધર્મ કર્મે કર્મે આત્માને પ્રાપ્ત થાય છે અને તર્કવાહની પાર રહેલો આત્માતુભવ પ્રકટે છે; આ સિદ્ધ માટે આત્માનંદ પ્રકાશનો અદ્વય પ્રયાસ છે. નૂતન વર્ષમાં નિવિધનપણું માટે શ્રાવણ માસમાં જેમનું જન્મભક્તદ્વારાણુક છે તે જાવીશરી શ્રી શ્રી નેમનાથજીના અધિકાર્યક દેવને પ્રાર્થના કરી વહેલી તકે સમય વિશ્વની સંપૂર્ણ શાંતિ થાય તેમ ઈચ્છાયી આદિત્થાચારી શ્રી નેમિનાથજીનો સ્તુતિ શ્રીલોક કે જે મંગળાચરણદર્શિપે શ્રી શર્વાંજય નાહાત્મ્યમાં આવેલો છે તે સાદે કરી વિરભીંઘે છીએ.

દુર્ધર્ષ મદનોસ્કર્ષ વૈરાગ્યેણ વ્યપાસ્ય યઃ ।
સ્વીચક્રે શિવસાગ્રાજ્ય શૈવેયઃ સોઽસ્તુ નઃ શ્રિયો॥

ॐ શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ:

બેદરકારીનો જોગ

પરમાત્મા શ્રી મહાવીરહેવના કિમતી સૂત્ર ‘સમય મા પમાણ’ નો જેમ જેમ જાડો વિચાર કરીએ છીએ તેમ તેમ એ પાછળ ને ગંભીર રહસ્ય સમાચેલું છે એનો જ્યાલ આવે છે. આત્માની સુષુપ્ત દ્વારામાં પ્રમાદ ઇપી હૃષમન કેવી રીતે ધૂસી જાય છે એનો જ્યાલ આવવો પણ સુશ્કેલ છે. આત્માને પોતે શું કરી રહો છે એનું સ્પષ્ટ લાન પણ નથી હોતું અને એવી સ્થિતિમાં પ્રમાદનો છાપો અચાનક આવી પડે છે! મનમાં ચિંતાનું પણ ન હોય, અરે સ્વર્ણમાં

૪ મોહિત્યાગ—‘હું અને મારું’ તે જ મોહ છે, અને હું અને મારું જેનામાં નથી તે જ મોહ રહીત છે. મોહ એટલે આત્મલિઙ્ગ પદાર્થને વિષે આત્મયત્વ બુદ્ધિ ઉત્પન્ન કરનાર મોહનીય કર્મ-મૂઢાતા.

૫ જ્ઞાની—તેજ ઉત્તમ જ્ઞાન છે કે જેથી આત્મા વારંવાર એક પરાયના-નિર્વાયપદને વિષે તન્મય થાય છે. મોટા શાખ્યપાઠનો કાંઈ આથડ નથી. રાગાદિકવાળું જ્ઞાન તેજ અજ્ઞાન સમજવું. તેજ જ્ઞાન કહેવાય છે કેને સ્વસ્વભાવ લાગના સંસ્કારતું કારણ છે અને તેથી અન્ય બુદ્ધિ અર્થાત ધીન્યું રાગાદિકવાળું જ્ઞાન માત્ર અંધ કરનાર છે, એમ મહાત્માઓએ કહ્યું છે.

૬ શમ—વિદ્વયના વિષયને પાર ઉત્તરેલ સહા સ્વભાવ અહુણવાળો એવો જ્ઞાનનો જે પરિપાક તે ‘શમ’ કહેવાય છે. ચોગારણ થવાને છચ્છતો સુનિ બાદ કિયાને પણ સેવે છે, ‘પરંતુ અન્તર્ગતકિય એવો ચોગારણ સુનિ શરૂ કરીને જ સિદ્ધિને પામે છે.

૭ ધન્દ્રયજ્ઞય—જો જંસારથી ખૂલીતા હો અને મોક્ષપ્રાસિની આકાંક્ષા રાખતા હો તો ધન્દ્રયો પર જ્ય મેળવવાને ધારું પરાકરમ ઝારવો. હળારે સચિતાથી નહિ પૂરાય એવો

પણ જેણી સંભાવના ન હોય, એવું કાર્ય જોત જેતામાં થઈ જાય છે! પછીજ યાદ આવે છે કે જે આગ ન કર્યું હોત તો આમ ન થવા પામત. પણ એ ‘ને’ ‘તો’ ની સંદર્ભનો સાચો જ્યાલ આવે તે પૂર્વે તો અનવાતું અની ચૂકયું હોય છે! એ વેળાની દ્વારાની સરળામણી કર્યાં તો ‘આગ લગે લારે ક્રૂંવો જોદવા જવા’ સાચે કે ‘લગન વેળા ગઈ ઉંઘમાં પછી પસ્તાવો થાય’ એ ઉક્ખિત સાચે કરી શકાય. એ વિચારસરણી રંખ્યા પછીના ડહાપણ તુલ્ય

સસુદ્ધા ઉદ્દર સમાન ધન્દ્રયોનો સમૂહ વૃસ્તિમાન થતો નથી, માટે અંતરતમાંચે કરીને તૃપુથ થા!

૮ ત્યાગ—મમતાનો ત્યાગ અને સમતાનો સ્વીકાર, બાદ્ય આત્મભાવનો ત્યાગ અને અંતર આત્મભાવનો સ્વીકાર તે જ ત્યાગ છે. જ્યાં સુધી આત્મતત્વ પ્રકાશે કરીને પોતે પોતાને શિક્ષા આપે એવા શુરૂતવને પામતો નથી ત્યાં સુધી ઉત્તમ ગુરુની સેવા કરવી.

૯ કિયા—લગવાન જિનેક્ષરતા મુહૂરતવિદ્ધાંથી નીકળેલા વચ્ચાન્દુપ જિનાગમ તેને અનુસરીને કિયાતું કરવું તે કિયા સમજવી. આને વચ્ચાન્દુષ્ઠાન કહેવાય છે.

૧૦ આત્માને વિષે તૃપુ—પુહગલથી પુહગલ તૃપુ પામે છે અને આત્મા આત્માથી તૃપુ પામે છે. મારે પરિતૃપ્તિનો સમારેટપ જ્ઞાનીને ઘટ્ટો નથી. પુહગલની લોગતૃષ્ણાએ આતુર જીજની વિષેહગાર કેવી હુર્ગતિ થાય છે, અને જ્ઞાનના સ્વાહથી તૃપુ જીવને ધ્યાનદ્વારી અમૃતતા ઉહ્ગાર કેવી પરંપરા થાય છે. જ્ઞાનદ્વારી અમૃતતું પાન કરીને, કિયાર્થી સુરલ્લતાના ઇણતું જોગન કરીને અને શાભ્ય તાંખુલતું આસ્વાદન કરીને સુનિ ઉદ્દૃષ્ટ તૃપ્તિને પામે છે. (ચાલુ)

છે. પ્રાણ તે જ છે કે કે 'પાણી બાંધ તોડી ખાહાર પડે તે ખૂબે' એની પાળને ખરાળર બાંધી હે.' કાર્ય આરંભતાં પહેલાજ એના પરિણામની ગણુંથી બાધે. આવા કારણુંને લઈનેજ ગણુંથર મહારાજશ્રી જૈતમસ્તવારીને ઉદ્દેશી કહેવામાં આવેલ પ્રલુચી વીરનું વચન 'હે જૈતમ! સમય માર્વનો પણ પ્રમાદ ન કરીશ' એ મહા મૂલ્યવાન છે, અતિ રહુંથથી જરૂર છે. એમાં કાર્યના નિશ્ચયકાળે એકચિત થાળાની કેમ ચેતવણી છે તેના કરણી ટાણે જાથેત દશા રાણી સુધુમ દશાનો સર્વચા લ્યાગ કરી દેવાની હાંકલ પણ છે. જાતજ્ઞમણુના નિમિત્તભૂત કે કષાય ચાકડી આત્માની અનંત શક્તિ ઢાકી દ્યુઃ, એ એ કણો કરી એસે છે એમાં પણ નિમિત્ત એ જાગૃત દશાના અલાવતું જ છે. કયાં પ્રમત્ત દશા નથી ત્યાં મહ વિષય કે કષાય આદિનું જેર ચાલતું જ નથી. જાથેત આત્મા વિકથામાં પહ્યા વિના ક્ષુદ્રેચની વિચારણામાં ઉદ્ઘૂક થઈ શકે છે. આના પ્રકારની લાંબ ધાતીધારી આ સૂત્ર છોવાથી એ પાછળની વિચારણા લાંબાણુથી આગળ વધે છે.

મહના શિકાર જનનાર 'મરિચી' ના કુથાનકનો વિચાર કર્યું પદ્ધી લક્ષિતના કાર્યમાં રત બનેલાં આત્માએં. એદરકારી કરવાથી કેવી રીતે હતા ન હતા થઈ ગયા એના તપાસમાં આગળ વધીએ.

* * *

એ જાય, પેલા જાય, અહા જાણે ભાનવ સાગર ઉદ્ઘાટો! વિહાય ટાણે વિનિતા નગરીની લાગોળે એકાદા મહાસેણાતું દ્રશ્ય ગરું થેદ્યું! એ મહા-માયાના એક, એ, કે પાંચાયીશ નહીં પણ સાડ હુલ્લર સંતાનો-માલીક એવા શાલવી સંગરના સર્વે મુત્રો આજ એકાચેક યાત્રાશે નિકળી પહેલા. એ ક્ષત્રિય સંતાનોની એકધારી તાતલણ દ્રુય નિરણના-એમને ભાવસીની વિહાય દેવા અયોધ્યાની પ્રભુમાંથી નર-નારી અને

બાળકોના જુથ ને જુથ આવેલાં. આ પ્રસંગ એક ઉત્સવરૂપ થઈ ગયો.

આ પ્રયાણુની નોણતા તો એકાએક વાળી ગઈ! એકાએક એ લાંડુંઓ મબ્બા, વિચાર કર્યો અને વહિલ એવા જન્મૂકમાર પિતાશી સગર પાસે રજા લેવા આવ્યો. ન જેયું સુહૂર્ત કે ન કરી બરાબર તૈયારી. કાળના પ્રેર્ણો સૌ બહાર પહ્યા! અને જોનેલોતામાં દ્રષ્ટમયોહાચ્ચા દૂર થયા. ચકવતી સગરે આથ્રહ કરી સાથમાં પોતાના ચ્યાદ રતનોમાંથી થોડા આંપેલા.

• મહારાજ પાછા ઝરવા માંડે છે ત્યાં રાજ-પુરોહિત દોડતો આવ્યો અને શીંગતાથી એક જ પ્રશ્ન કર્યો.

શું એ બધાયે ગયા? સાઠ હુનરે સાથે? ભૂદેવ! અધ્યાપહની યાત્રાએ સૌ સાથે સિધ્ધાંધા? મહારાજ! જાબતવ્યતા ખળગવાન છે.

કાં પુરોહિતલું એવું વહે? શું તમારું જ્યોતિષ કંઈ અમંગળ સૂચયે છે?

મહારાજ! એશાદને તો આપની પાસે રાણવો હતો? સુસાદરો એટલે વિલંબ સંલંબે જ. એમાં પણ યાત્રાનો પ્રસંગ. ઘડી પછી અગણ્ય ડલી થાય તો પિતાની પાસે એકાદ પુત્રની હાજરી હોય તો ઘણો ઝેર પડે.

ભૂદેવ, નૈતિક દ્રષ્ટિયે તમારી વાત વિચાર-ધ્યાય છે. પણ આ તો યાત્રા અર્થે પ્રયાણ-માંગલિક કર્ય એટલે ન તો એ વાત યાહ આવી અને ન તો તમારા સરણા પુરોહિત હોવા છતાં સલાહ દેવાઈ! અરે સુહૂર્ત પણ કોણ જેવા શોલ્યું!

સામાદ, તેથી જ કહું છું ને કે 'હેણુહાર મિથ્યા ન થાય,' લિખિતમણિ લલાટે પ્રોજીઝિસ્ટુમ્ કાં સમર્થે; એ શાસ્ત્રવેત્તાએનું વાક્ય ખરેખર ટંકશાળી છે.

આ વાર્તાલાય કરતા સગરચાડી અને રાજ-પુરોહિત નગરમાં પાછા ઝર્યો અને રાજપીના

સાઠ હજાર પુત્રો મજલ કાપતા અષ્ટાપદગિરિ સમિપ આવી પહોંચ્યા.

આ તે જ પવિત્ર પર્વત છે કે જ્યાં ભારત-વર્ષમાં પ્રવર્તતી અવસર્પણીમાં થયેલા ચોવીશ તીર્થંકરમાંના પ્રથમ તીર્થપતિ શ્રી ઋષભદેવ સ્વણુવનના અંતિમ હિનો પસાર કરી નિર્વાણ પામેલા. આ પવિત્ર ભૂમિમાં કાયમને માટે સંસારભૂમણું પર સીદ ભારી, શુક્લધ્યાનના અંતિમ પાયા ધ્યાબતા સદાને માટે અષ્ટકમેર્યા પર વિજય પ્રાપ્ત કરી સુકૃતિવધુના સોકાતા ણનેલા. ભાગ્ય તેઓએ જ આત્મકલ્યાણ સાયેદું એમ નહીં પણ એમની સાથે ગણુધર અને સાધુઓનો પણ સસુધાર્ય હતો જ. એ મહાત્માઓના પાદપદોથી પૂનિત અનેલી આ ભૂમિ, એ સર્વના મોક્ષગમનથી મહાન્ન તીર્થરૂપ અની ગઈ.

ભરતગંડીએ એ પ્રસંગની સમૃતિમાં એક રમણીય પ્રાસાહ બંધાવ્યો. ભાગ્ય શ્રી આદિનાથની જ નહીં પણ તેઓશ્રી પણી થનારા અન્ય ચૈવીશ તીર્થપતિઓ સંબંધી પોતે શ્રી યુગાદિ પ્રભુના સુખે જે વૃત્તાન્ત શ્રવણ કર્યું હતું તે આધારે-દેહ પ્રમાણુને અતુરૂપ ણિંઘા-રસન-મણિમય અને નજરે પહુંચ જ ભાવુક હૃદયમાં વીતરાગ દશાના અનુપમ ભાવો જન્માવે એવા-ચોવીશની સંખ્યામાં ભરાવ્યા. દેવાલયની બાંધળી પણ એવી પદ્ધતિની કે પ્રત્યેક દ્વારમાં પ્રવેશતાં જ નેત્રો સામે અચિહુંતની પ્રતિમા આવે. ચાર દ્વારયુક્ત મનોહર પ્રાસાહની વચ્ચી વેદિકા પર, જેમને શરીરાભાગ સરખો છે એવા કંતિમાન ણિંઘો; થવાના કેમ મુજબ અર્થાતું શ્રી ઋષભ-દેવથી શ્રી વર્ધમાન સ્વામી સુધી, એ, ચાર, આઠ અને દશ રૂપ ચાર વિભાગમાં શુલ સુહૂરે પ્રતિષ્ઠિત કર્યા.

આ પણી તો વર્ષોના વહાણું વાયા. સંખ્યા-બંધ રાજુઓ અને અગણિત મનુષ્યોએ આ પવિત્ર ભૂમિના દર્શન કર્યા અને તીર્થની

સમૃદ્ધિમાં વિવિધ પ્રકારે વૃદ્ધિ કરી. આ પાવન તીર્થનું શરણું અહી સંખ્યાબંધ આત્માઓએ આત્મકલ્યાણ સાર્વયું.

આવા અનુપમ તીર્થના દર્શનથી સગર પુત્રોના હૃદય નાચી રહ્યા. (ચાલુ) ચોકસી

સંક્ષિપ્ત ષોધવચનમાલા

લે. આચાર્યશ્રી વિજયપદ્મસુરિલુ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૪૩ થી શર.)

૬૧. સો ટચના સોના જેવા ખરા શુરુએ અણારના દેખાવથી તો તરવારની ધાર જેવા, સર્પની જેવા કૂર હોય છે, પણ હૃદયમાં ધરાખની જેવા મીઠા હોય છે, એટલે આપણું એકાંત લદું ચાહનારા હોય છે. આ દીક્ષાશુરુએ હુનિયામાં વિરલા ડેઈકજ જ્યવંતા વર્તે છે. તેઓ ડેકાણે ડેકાણે નજરે પડતા નથી. કારણું શું દરેક ઝાટે હીરા હોય, કે ડેકાણે ડેકાણે સોનાના કુંગર હોય, અથવા શું સિંહણુના ટેળા ડેકાણે ડેકાણે દેખાય? નજ દેખાય.

૬૨. ધંટીમાં ધઉના દાણા નાંખી એક માણસ ધંટી ચલાવે, તો ધંટી પડની નીચે રહેલાં દાણાને ચૂરો (લોટ) થઈ જય, પણ જે દાણા વચ્ચમાં રહેલા-ધંટીના ખીલાની પાસે, પડ્યા છે તે બાચી જય છે. અહીં દધાંતની ધરના આ પ્રમાણે કરવી. ધંટી જેવું પાપતું ચક સમજવું. દાણા જેવા સંસારી જીવો જાણવા, ધંટીના ખીલા જેવો ધર્મ સમજવો, ધંટીના પડ જેવા પાપની પડજી રહેનારા એટલે પાપ કર્મને સેવનારા જીવો દાણાની માદ્રક પીલાય, એટલે હુંખી થાય, ને ખીલા સમાન ધર્મની પડજે રહેનારા એટલે ધર્મની સેવના કરનારા જીવો હુર્ગતિના હુંખીથી બાચી જય છે, એટલે સહગતિના સુખ પામે છે.

અપૂર્વ

છ્યાતાં ગુજરાતી અંથો.

૨ કથારલકોષ.

૩ શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર.

૪ શ્રી પાર્વિનાથ ચરિત્ર.

૫ શ્રી મહાવીરહેવના વખતની મહાહેવીઓ.

એ કે છ્યાત રહેતાં શુમારે એ હજર પાનાનું સુંદર વાંચન થશે. આવી સખ્ત મોંધવારી છતાં સભા આ ઉત્તોતમ સુંદર સાહિત્યના પ્રકાશનનું કાર્ય ઉદેશ્ય પ્રમાણે કરે છે.

ના. ૧-૫ માં આંથીક સહાય આપનાર અધૃતોનું જીવનચરિત્ર હોટા સાથે આપવામાં આવશે.

શ્રી તપોરલ મહોદધિ (ખીજુ આવૃત્તિ)

આગમો તથા પૂર્વિચાર્યુંકૃત અંથોમાંથી સંશોધન કરી ૧૬૨ તપોના નામ, તેની વિધિવિધાન દરેક તપોની કિંદ્યુઓ. સહિત તે ડેમ કરવો તેની છીકોતો ગુજરાતીમાં શાસ્ત્રીય ટાઈપથી પ્રતાકારે શુમારે ૨૧૬ પેજમાં છ્યાત છે કિંમત હા. ૨-૦-૦ અગાઉથી પણ કેટલાક ગ્રાહકો થયેલ છે, નેથી અને વેળાસર અમોને લખી જણાવવાનું.

સંસ્કૃત સ્તીરીઝ પ્રકાશન ખાતું.

નીચેના અંથો સીલીકમાં જુજ છે, જેથા જરૂર હોય તેમણે સત્તવ મંગાવી લેવા. ઇની છ્યાતી શક્ય તેમ નથી. ૧ શ્રીયૃહતકદ્યપ્સ્ત્ર ભાગ ૩-૪-૫ હા. ૫ા. ૬. ૬. ૫). ૨ કર્મઅંથ ખીને ભાગ (પાંચમોછુદો) હા. ૪-૦-૦. ૩ શ્રીઆદ્વિનાથચરિત્રપ્રથમપર્વ (પ્રતતથાણુકારે) કિ. ૧-૮. ૪ શ્રીકથારલકોષમાં લેલેજરપેપર. ૧૦, જેઝપેપર૮-૮. ૫ જૈન મેધદૂત હા. ૨-૦-૦.

હેવાધિદેવ શ્રી તીર્થ્યંકર ભગવાનોના સુંદર સચિત્ર ચરિત્રો.

નીચેના ગુજરાતી અંથોની માત્ર યોડી ઢાપિયો. સીલીક છે. ઇની તે પણ છ્યાત શકે તેમ નથી, જલદી લાલ લેવા જેવું છે—

૧ શ્રી આદ્વિનાથ ચરિત્ર હા. ૫-૦-૦

૨ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર હા. ૨-૦-૦

૩ શ્રી સુપાર્વિનાથ ચરિત્ર (ખીને ભાગ) હા. ૨-૦-૦

૪ શ્રી વિભળનાથ ચરિત્ર હા. ૨-૦-૦

૫ શ્રી વાસ્પુજ્ઞય ચરિત્ર હા. ૩-૦-૦

૬ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર હા. ૩-૮-૦

શ્રી કુમાર વિહાર શાલક અંથ.

શ્રી રામચંદ્રગણ્ય કૃત મૂળ અને શ્રી સુધાલૂપણગણ્ય કૃત અવચૂર્ણ અને તેના ગુજરાતીમાં લાંબાર્થ વિશેપાર્થ સહિત.

તેરમાં સૈકામાં રસ અને અલ્લકારના ચાત્કારથી વિલુપ્તિ અસાધારણ નૈસર્જિક આ ખાડ કાળ્યની રચના થયેલી છે. પરમાર્થંત કુમારપાળ મહારાજાને પાઠણુમાં પોતાના પિતા નિષ્કુલપાળના નામથી બનાવેલ શ્રી કુમારવિહાર જૈન મંહિર અને આચાર્ય શ્રી હેમચંદ્રચાર્ય મહારાજે પ્રતિષ્ઠા કરેલ શ્રી પાર્વિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ ઇપ આ કાળ્યની રચના હોવા સાથે તે મંહિરનું ચયતનકારિક વર્ણન આપેલ છે. તે મંહિરમાં અને સુખ્ય પ્રાસાદની અંદર ૧૨૫ અંશુલ ચંદ્રકાન્તમણીની પાર્વિનાથ ભગવાનની પ્રતિમા હતી. સર્વકળશે. અને સ્તંભો સુવર્ણના હતા. એકંદરે તે જિનમંહિર ૬૬ કોટિ દ્વાર્ય અરચી કુમારપાળ મહારાજે બધાલું હતું, તેનું વર્ણન છે. કાળ્યની રચના સાથે તેનું ગુજરાતીનું લાખાંતર પણ આપવામાં આબું છે. ૨૫૦ પાનાનો ગ્રંથ કિ. હા. ૨.

શ્રી તત્ત્વનિર્ણયપ્રમસાહ અંથ.

માતાઃસમરણીય શ્રી આત્મારામજી (શ્રી વિભ્યાનદ્યુરીશ્રુત) મહારાજની કૃતિના અનેક અણુમૂલા અંથોમાં મોટા અનેક જણુવા જેવી અનેક છીકોતો સાથેનો આ અંથ છે. પાના ૬૦૦ ઉપરાંત છે. આ અંથ ઇની છ્યાત અને પણ નથી. અમારી પાસે તેની જુજ ઢાપી માત્ર આનેલી છે, કિંમત હા. ૧૦) દશ પોસ્ટેજ અલગ.

Reg. No. B. 431

तैयार हो !॥ श्री कथारत्न कोष मूल॥ (कहारायण कोसो) तैयार हो !!

आ “कथारत्न कोष” अंथ प्राकृत भाषामां श्री देवसद्ग्रामार्थ लेवा विदान आग्यार्थ महाराजे रवेलो हो; धर्म ज परिश्रमे साक्षरवर्य मुनिसाज श्री पुष्यनिजयल महाराजे संशोधन करी तैयार करेल हो, जे जैन समाज उपर महान उपकार कर्त्त्वे हो. ऐवा महा मूल्यवान जुदा जुदा ५० जैनधर्मीना तत्परज्ञान अने धीन जाणुवालायक विषयो उपर अनेक अनुपम कथारूपी रत्न भांडार आ अंथमां बरेल हो; श्री मुनि महाराजानेने व्याख्यान माटे तो खास उपयोगी हो. होम् ६६ पाना ८०० आठसेहु डबा लेझर पेपर, अने उच्चा टकाउ ग्लेइंज पेपर उपर शाळी सुंदर टाईपयी प्रतकारे छपावामां आवेल हो, अतुक्तमे किंभत श. १०) तथा श. ८८-९

जैन ऐतिहासिक गुजरात काठ्य संचय.

(संभाषक अने संभाषक श्री जिनविजयल साहेब, आग्यार्थ गुजरात पुसातत्व भावित)

श्री जैन शासनी उन्नति करनारा आग्यो, साधुओ, साध्वीओ अने गृहस्थोना ज्ञवन व्यक्तिन सौरज्ञने प्रसरावनारा प्राचीन गुजराती भाषामां रवायेव प्रामाण्युक, ऐतिहासिक ग्रन्थो, काव्यो अने शोरोनो संभद्र आ अंथमां आवेलो हो. अनेक जैन विदानो पासे संभाषकाय करवामां आवेल हो.

तो रथना काण चैदामां सैक्षयो प्रारंभी वीसभा सैकाना प्रथम अरण्य सुधी साज चार सैकानो हो,

पंद्रमां सैक्ष पर्याना आग्योंमे गुजराती भाषामां ते ते समयमां ने ते ते प्रान्तमां आभ भाषा चालती तेने प्रावान्यपर्यु आपी रवेला आ काव्यो हो. आ काव्योना कर्ता कविओनी तिका प्र पशु तेमा तरी आवे हो.

आ अंथमां काव्यो, तथा रासोनो गुजराती भाषामां सार, कर्ता भद्राशयो कुमा कुमा गम्जना होता, ते तेमन तेमेश्रीना गम्जेना नामो, गृहस्थोना नामो, तमाम भद्राशयोना स्थगो, संवत सावे आग्यी आ काव्य साहित्यनी सुंदर अने सरख उपयोगी रथना जनावी हो, ५०० पांचमो पाना करता वधारे हो. किंभत श. ८-१२-० पोर्टेज अलग.

श्री वारित्र रत्न गण्डि-विश्वित—

श्री हानप्रहीप—

पंद्रमा सैकानो ६६७५ लेक प्रभाष्य रवेला आ अंथतु आ सुंदर अने सरख गुजरातीभाषांतर हो.

जिनागमहूपी अनिन पासेथी विविध प्रकारना अर्थहूपी तेजने ग्रहणु करी जिन शासन-हूपी धरमां दानहूपी दीवाने प्रगट करवा, आ अंथनी भार प्रकाशमां रथना करी हो. गानदान, अक्षयदान, अने सुपानदानना पोषणु कर्ता धर्मोपद्धति दानना अनेक लेहा-प्रकारो, तेना आग्योनु वर्षुन अने ते उपर दानवीरोना उत्तम ४२ सुंदर भनन करवा योग्य सुंदर चरित्रा-सुंदर कथाओ। साथे आपवामां आवेल हो. साथे दृश्यथी अने सर्वथी दृश्यानु विवेचन, दानना युष्मा अने होपेनु वर्षुन वजेरे छोड़ित विस्तारथी आपेल हो. ज्ञवनो सन्मार्ग दृश्यक, पिता येठे सर्व धृतिहत आपनार, भातानी येठे सर्व पीडा दूर करनार, भित्रना येठे ६५० वधारनार, महा मंगलरूप, आत्म-गाननी भावनाओ। सूरित करनार, निर्माण, सम्भृत्व, श्रावक्त्व, परमात्मत्व प्रगट करावनार दृष्टिभान दान धर्महूपी दीवा। जिन प्रवचनरूपी धरते विषे चेतारक पामी अनेक ज्ञवोने मोक्ष प्राप्त करावे हो. धीन नवु धर्म शियण तप अने भाव ज्याहे आवरनारने उपकारक थाय हो लारे दानहूर्म तो आपनार तथा लेनार भन्नेने उपकारक थाय हो. एकंदरे आ अपूर्वी अंथ निरंतर पठन पाठन करवा लेवो हो. ५०० पानानो उच्चा पेपर उपर सुंदर गुजराती टाईपमां छपायेल रेखाभी कपडाना सुंदर भाई-नीगथी आ अंथ अलंकृत करवामां आवेल हो किंभत श. सावानयु पोर्टेज जुहु.

मुद्रक : शाह जूलामांद लक्ष्मीधान : श्री अहोदाम गीर्वांग प्रेस : दाम्पुपीठ-भावनयु.